

Garanciát vállalnak munkájukért a villanszerelők

- 1 Tapasztalatcsere Budapesten
- 2 A Szalay-brigád vállalata
- 3 Garancialevél kapukulccsal

Röpgyűlést tart a brigád

Amikor vásárol az ember egy úgynevezett tartós fogyasztási cikket, televíziót, mosógépet, kap hozzá garancialevelet is, melynek birtokában a gyár díjmentesen megjavíthatja egy bizonyos időn belül, ha nem a tulajdonos hibájából romlik el. Ilyen elvek szerint vezették be az építőiparban is a garanciát vagy két esztendeje Budapesten, a 43-as Építőipari Vállalatnál.

Hogy is volt csak?
— Kövesi Ernő szocialista villanszerelő brigádja volt a kezdeményező — adja meg a felvilágosítást Varró Bálint, a budapesti vállalat szak szervezeti bizottságának termelési felelőse —, s csakhamar több víz-, gáz- és fűtés-szerelő brigád is csatlakozott hozzájuk.
Kiss István, az építők szak szervezete Csongrád megyei bizottságának titkára és Bartyik Lajos, a megyei építővállalat szak szervezeti termelési felelőse feszülten figyeli szavait. Tapasztalatcsere készül.
Találkozhatnak ezekkel a brigádokkal?
— Sajnos nem. Átszervezték a vállalatot, s elkerültek tőlünk.

Némi telefonálgatás után kiderült, hogy új munkahelyeiken abba is maradt a mozgalom. Még „nem érték rá” foglalkozni vele az illetékesek.

Pedig az ötlet kitűnő. Az építőket minőségi munkára készíteti. Ha jól dolgoznak, tulajdonképpen nincs is szükség a garanciára. Mégis megnyugvás a lakónak, hogy tudja, ha valami tönkremegy új lakásában, hamarosan kijavítják neki. Az ilyesmire mondják azt, hogy mindenki jól jár vele.

Be kell vezetni Szegeden!
A félig sikerült budapesti tapasztalatcsere után rövidesen megkezdte a szervezést a Csongrád megyei építők szak szervezeti bizottsága. Persze kár, hogy nem maga az Ogyessza lakótelep építkezésén dolgozó Szalay-brigád járt Pesten, s őket csak azután „nézte ki” a termelési felelős, de lényeg az, hogy elvállalták a feladatot.
Szalay István villanszerelő brigádja tízenegy tagot számlál, s két ipari tanulót is foglalkoztat. Április elseje óta a szocialista cím elé-
re jár.

seért dolgoznak. Jól össze-
forrott munkacsapat, remél-
hetően példamutató gazdájá-
vá lesz az új mozgalomnak.

A napokban röpgyűlést
rendeztek munkahelyükön,
melyen Szalay István beje-
lentette, hogy az Ogyessza
lakótelep legközelebb elké-
szülő házát már garancia-
levél kíséretében adják át a
lakóknak. S ezentúl csak így
dolgoznak. Ha a lakó a lelki-
ismeretesen elvégzett munka
ellenére is talál valami-
lyen hibát a villamos be-
rendezésekben, s annak nem
ó maga az oka, szólhat köz-
vetlenül nekik is, vagy a ve-
zető szerelőnek, a főműve-
zőnek az építésvezetőnek.
Haladéktalanul megcsinál-
ják. Mégpedig ingyen, és
munkaidő után. Persze a
szak szerűlen bekötések, a
„fusi” kárát ki-ki maga
látja.

Van azonban egy kérdésük.
Ne csak a vezetők falba
helyezése után adjon lehetősé-
get a vállalat próbabüzeme-
lésre, hanem a szerelvények
felszerelését követően is. Egy
lakásban ugyanis vagy harm-
inc kapcsoló, konektor talá-
lható. Esetleges gyárj hi-
bájukért ők nem vállalhat-
ják a felelősséget.
A főművezető, Laczkó Ist-
ván nem volt jelen a röpgyű-
lésen, úgyhogy Ács Im-
re, a vezető szerelő vállalta,
hogy továbbítja a szerinte is

jogos kérést a munkaügyi
osztálynak.

Új mozgalom bontakozik
ki tehát Szegeden. Egyelőre
csupán egy villanszerelő
brigád vállalt garanciát munká-
jáért, de példájukat minden
bizonyal követik majd a
többi építőipari szakmák
is. A magyar építőipar hí-
névét, becsületét öregbít-
tik ezáltal, vállalásuk — me-
lyet a város felszabadulásá-
nak közelgő évfordulójára
tettek — méltó a szocialista
címért folytatott munkaver-
senyhez. Nem sikerült Bu-
dapestben? Majd sikerül ná-
lunk! Az sem lehetetlen,
hogy egy országosan elter-
jedő mozgalom bölcsőjénél
állunk most Szegeden.

F. K.

„Előre az ötszáz mozdonyért, a tízezer vasúti kocsiért!”

Vasutasok helytállása a felszabadulást követő napokban

Az emberek még félve gondoltak a közelgő télre, de már mindenki a megújulásban, az életben reménykedhetett. Az átél borzalmak után a felszabadulás napja szinte megrészegítette az embereket. Négy hosszú éven át rettegve félték az égboltot, ahonnan nem az életet adó napsugár, hanem halálhozó, süvöltő bombazápor hullott alá. Négy hosszú, rettegve telt éven át figyelték a híradásokat a háború pusztító borzalmairól. Riadtak a szirénák süvöltésétől, remegő kézzel bontották az ismerősök, hozzátartozók leveleit. Óvatosan kérdeztek barátok sorsa felől, mert mindenütt egy szó volt az úr, egy szó, rémített halál!

fel!” Az ország vérkeringé-
sének megindítása volt a
vasút feladata.
Dicsőséges december
Szeged felszabadulásától
májusig eltelt közel hét hó-
nap alatt azonban már sok
minden történt itt a város-
ban.
A szegedi napilap novem-
ber 19-i számában írja: „Le-
rombolták vasúti hídjainkat,
elhurcolták a gépjárműveket,
a lőfogatok nagy részét és
az élelmiszerkészletet. Meg-
szűnt a vasúti forgalom és
így a város éléstárától — a
tanyáktól és a környező fal-
vaktól — teljesen el van
zárva.”
A helyi katonai és polgári
vezetők segítségével, kemény
munkát végeztek a vasuta-
sok. Rendbehozták az itt
maradt néhány vasúti kocsit
és mozdonyt. Így indulhatott
meg decemberben az első
szerelvény: a hat személy-
kocsi vontatta mozdony. Na-
ponta egy oda és visszautat
tett meg Szeged—Kiskunfé-
legyháza, valamint Szeged—
Szőreg között.

kocsijavító műhelyiek 302
óra különmunkát teljesítet-
tek.
Segítettek a helyreállítási
munkákban a város lakosai,
a szovjet városparancsnok,
Bjelaev tábornok vezetésével,
a szovjet katonák. A közösen
helyrehozott állomások, vas-
útvonalak, mint erek háló-
zák be az egész országot.
1945. május 15-én megke-
zdődött a szegedi vasutasok
munkaversenye. Megjelent a
könyvnyomtatás: „A szegedi
vasutasok rohammunka lap-
ja” — címmel, a vasutas
dolgozók szabad szakszerve-
zetének kiadásában.
Es ahogy éledzett az or-
szág, úgy sűrűsödött a ro-
mokban újjáépített vasúthá-
lózati.

„Arccal a vasút felé!”

1944. október 11-én kós-
tolták meg a szegediek elő-
ször annak a szónak ízt,
hogy béke. Ezen a napon
szabadult fel a város. Azóta
húsz év telt el. Az ország
még fasiszta megszállás alatt
volt, de Szeged már léleg-
zett. Még ezer sebből vé-
rezve, gondoktól gyötörtén,
de már elkezdte a semmi-
ből teremteni az újat.

A háború pusztító rombo-
lása mindent tönkretett.
Ami megkímélt, az a pusztító
vész, azt a német fasisz-
ták és magyar kiszolgálók
nyugatra hurcolták. A MÁV
vasúti kocsiparkjának és
vontatójárműveinek 85, illet-
ve 90 százaléka semmisült
meg. A vasúti lakótelepek
ötven százaléka pusztult el,
sok száz vasutas család lel-
te romjaik közt sírját.

Mivel kellett kezdeni az
életet? Mit hagyott maga
mögött a háború? Egre mere-
dő vasúti sínek, felrobbant-
ott, vízbehullott hidak,
bombatalálatból egymásra
tornyosult vasúti kocsikat,
romhalmazt, pusztítást.

De 1944. október 11-én
megindult az élet! A romos
házak füstös falain megje-
lentek a falragaszok: „Ke-
nyeret akarsz? Dolgozz!”
„Építsük újjá az országot!”
És mint az éjben világitó
szemafor utat jelzése mu-
tatott utat 1945. május 20-án
a Magyar Kommunista Párt
jelszava: „Arccal a vasút
felé!”

Februárban már Budapesten

Új jelszó futotta be az
országba: „Előre az ötszáz
mozdonyért és a tízezer vas-
úti kocsiért!”
Gyorsan haladt a munka.
Szívós, kemény akarattal,
fáradhatatlan munkával áll-
tak helyt a vasutasok. Nehéz
volt a feladat, de mindenki
megelégedésére történt, s ez
könnyítette a helytállást, így
történhetett, hogy Budape-
sten még géppuskaropogás
retgettette az embereket,
amikor az első élelmiszertel-
mény, a felszabadult magyar
vidék terméke, a csattogó
kerekek hátán megindult a
főváros felé. Februárban ért
oda a szerelvény. Vesztegel-
ve várta, hogy beengedjék
az ország szívébe, az éhez-
ő Budapestre.
Húsz év távlatából meg-
magasztosul a gigászi munka.
Örök emléket állítva a
vasút ezer meg ezer névle-
len hőségét, egyszerű meg-
fáradt, de az új életért szí-
vesen küzdő harcosának.
Sziládi Sándor

Közös munkával

A pályaudvarok rendbeho-
zására brigádokba tömörül-
tek a vasutasok. A IV-es
pályamesteri szakasz dolgo-
zó 602 különmunkára alatt
110 köbméter, a rendező pá-
lyaudváraik 737 munkaóra
alatt 247 köbméter földmunk-
át végeztek el. A fűtőház
és a szertár dolgozó 682, a

Újabb tanfolyamokat indít Szegeden a Közgazdasági Társaság

A Közgazdasági Társaság
megyei csoportja a most kez-
dő oktatási évben ismét

több továbbképző tanfolya-
mot szervez a közgazdászok
számára. A „Programozási
módszerek a közgazdasági
tudományokban” című há-
rom féléves tanfolyamon a
programozási, lineáris mo-
dellek jelentőségével, elmé-
letével és gyakorlati haszno-
sításának kérdéseivel foglalkoz-
nak. Előadó dr. Szép Ernő
egyetemi tanár, a Mark Károly
Közgazdaságtudományi
Egyetem matematikai tan-
székének vezetője.

A „Piacutatás” című két
féléves tanfolyam a modern
piacutatás jelenleg ismert
elméleti és gyakorlati tudomá-
nyos eredményeket öleli
fel. Vezető előadója dr. Fe-
nyő Imre, a Belkereskedelmi
Minisztérium főosztályve-
zője. A „Munkaszervezés az
iparban” című két féléves
tanfolyam a tudományos
munkaszervezés elméleti és
gyakorlati követelményeit
ismerteti. „A vezetés elmé-
leti és gyakorlati kérdései”
című két féléves tanfolyam
az első hazai vállalkozás a
vezetés, mint tudomány,
gyakorlati oktatására.

Az első és a második tan-
folyam szeptember végén
kezdődik, szeptember 20-ig
lehet rájuk jelentkezni. A
harmadik és a negyedik
februárban kezdődik, ezeket
október 20-ig fogad el je-
lentkezést a társaság helyi
csoportja. Szegeden Szabó
Lászlónál, az MNB igaz-
gatóságán, Hódmezővásárhelyen
dr. Kriván Lajosnál, a
Vendéglátóipari Vállalatnál,
Makón Gillingner Andrásnál,
az Úttörő Tsz-ben, Szente-
sen Gaál Sándornál, az MNB
fiókvezetőjénél lehet jelentkezni.

L. F.

Kétszáz ház, ezerkétszáz ember

A városnak talán a legki-
sebb települése Hattystelep
a körtöltésen kívül. Jórészt
vasutasok, üzemi munkások
lakják. A jelző azonban, hogy
a legkisebb település, nem
fedti a valóságot. A társadal-
mi összefogás ereje teszi
nagygyá a 200 ház 1200 lakosát.
Nehéz lenne meghatározni,
hogy a telep Hazafias Népf-
ront csoportja, a notánács,
vagy a vöröskereszt tesze-
legtöbbit a társadalmi fel-
emelésért. Együtt dolgoz-
nak, egyszerre is kell be-
szélni róluk.

„Asszonyuralom”

Összeforrottságukra csak
egy példát: Keszleri Erzsébet
nyugalmozott pedagógus egy
személyben vezetőségi tagja a
népfrontcsoportnak, népmű-
velési ügyvezető és könyvtá-
ros. A népfront vezetőségében
különben is „asszonyuralom”
van. Kasza Pálné övcda-
vezető, Bite Vincéné háziasszony
és a már említett nyugdíjas
tanítónő képviseli a vezetősé-
get. Hogy miről szeretnének
előadást hallani; a telepiek,
mikor és milyen szórakozási
rendezvényt, társadalmi ös-
szefogót akarnak — azt ők
tudják a legjobban. Azért van
ez így, mert nemcsak ott, ha-
nem a szó szoros értelmében
közöttük is élnek.
A Hazafias Népfront cso-
port programját most állít-
ják össze az öszte. Olvasom:
„Szeptemberben orvosi elő-
adás. Októberben: Ünnepi

megemlékezés Szeged felsza-
badulásának 20. évfordulójá-
ról. Novemberben: Irodalmi
előadás. Decemberben: Vi-
dám műsoros est.”

Minden kezdeményezés sikerül

Minden program persze
annyit ér, amennyit megva-
lósítanak belőle. Itt minden
rendezvény, kezdeményezés
sikerül. Miért? A telep la-
kói összeforrott kis közössé-
get alkotnak. Jó és rossz ol-
dalukról egyaránt ismerik
egymást az emberek. S ez
nem elválasztja, hanem ös-
szehozza őket. Az öröm, a
gond, a probléma minden
házba bekopogtat, mint ahogy
Kiss Istvánné tanácstag is,
hogy kinek-kinek eljárjon
úgyes-bajos dolgában.

Három asszony, Zsufa Ist-
vánné, Kovács Józsefné és
Takács Istvánné a telep la-
kónyilvántartását vezeti.
Fischer Simon és felesége
szemben laknak kis házuk-
ban a művelődési otthonnal.
Természetes, hogy átjárnak
takarítani, este a tv-t kezel-
ni, a kuglipályán rendet te-
remteni, télen a tüzelőt fel-
hordani, begyűjtani. Termé-
szetes? Igen. Minden fizet-
ség, köszönet nélkül teszik.

Csendben, dicsekvés nélkül

Özvegy Berta Istvánné
hatvan-egynéhány esztende-

Befejezéshez közeledik a SZOT kedvezményes tüzelőakciója

Április óta szinte napra
pontos menetrend, ütemezés
szerint tart a SZOT kedvez-
ményes tüzelőakciója, amely
már a befejezéshez közele-
dik.
A Belkereskedelmi Mini-
sztérium TŰZÉP-főigazga-
tóságának tájékoztatása sze-
rint ebben az évben 500
millió forint értékben egy-
millió-nyolcvanezer kedvez-
ményes utalványt osztottak
ki, mintegy 170 000 vagon
tüzelőre. Ezek közül 100 mil-
lió forint értékben 240 000
nyugdíjas kapott tüzelőutal-
ványt. A tavalyi sorozatos
panaszoknak vették elejét
azzal, hogy külön NDK-bri-
kettutalványokat is kibocsá-
tottak. A tavalyi 80 000—
85 000 helyett az idén száz-
harmincezer kaptak kedvez-
ményesen NDK-brikettet.

Még mintegy 180 000
SZOT-tüzelőutalvány van
hátra. A TŰKER-telepek és
a vidéki TŰZÉP-kirendeltsé-
gek úgy készültek fel, hogy
ezeket szeptemberben bevált-
ják. A SZOT-tüzelőakció
ugyanis az előző évektől el-
térően szeptember 30-án be-
fejeződik. Mindenki időben
megkapta az utalványokat
ahhoz, hogy az előírt hatá-
ridőig beválthassa. Ezért a
TŰZÉP-főigazgatóság ismét-
elten felhívja a lakosság fig-
yelmét arra, hogy szeptem-
ber 30-a után az utalványok
érvényüket veszítik. Aki va-
lamilyen oknál fogva még-
sem tudja kiváltani tüzelő-
jét, visszakapja pénzét. A
fel nem használt utalványt a
munkaadónak kell leadni,
s a TŰKER kifizeti az érté-
két. (MTI)